

SELETUSKIRI

maaeluministri määruse „Põllumajandusministri 12. juuni 2014. a määruse nr 31 „Nende tegevusalade ja käitlemisel kasutatavate ainete täpsustatud loetelu, mille puhul peab sööda käitleja esitama majandustegevusteate või mille puhul peab sööda käitlejal olema tegevusluba” muutmise” eelnõu juurde

1. Sissejuhatus

Sisukokkuvõte

Maaeluministri määruse „Põllumajandusministri 12. juuni 2014. a määruse nr 31 „Nende tegevusalade ja käitlemisel kasutatavate ainete täpsustatud loetelu, mille puhul peab sööda käitleja esitama majandustegevusteate või mille puhul peab sööda käitlejal olema tegevusluba” muutmise” (edaspidi *põllumajandusministri määrus nr 31*) eelnõu on välja töötatud söödaseaduse § 18 lõike 2 ja § 19 lõike 3 alusel. Põllumajandusministri määruse muutmise on seotud Euroopa Liidu õiguse rakendamisega.

Määruse eelnõu väljatöötamise on peamiselt tinginud uus Euroopa Komisjoni määrus (EL) 2015/786, millega määratletakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2002/32/EÜ määratletud loomasööda detoksifitseerimismenetluste vastuvõetavusnõuded (ELT L 125, 21.05.2015, lk 10–14). Lisaks eelnevale on arvestatud määruse väljatöötamisel muudatustega, mis on tehtud sööda käitlemist ja kasutamist reguleerivates ELi õigusaktides, sealhulgas loomsete söödamaterjalide tootmist käsitlevates õigusaktides. Kuna põllumajandusministri määruse nr 31 lisades sätestatud tegevusalade loetelu ei hõlma kõiki eespool nimetatud õigusaktide rakendamiseks vajalikke tegevusalasid, mille puhul peaks sööda käitleja esitama majandustegevusteate või mille puhul peaks sööda käitlejal olema tegevusluba (näiteks saastunud sööda detoksifitseerimine, loomse söödamaterjali esmatootmine, sealhulgas putukate kasvatamine eesmärgiga nendest sööta toota ning endise toidu kasutamine söödaks), tuleb põllumajandusministri määrust nr 31 muuta.

Euroopa Komisjonis on koostamisel juhenddokument, mille eesmärgiks on lahendada probleeme, mis on tekkinud määruse 183/2005 (kehtestatakse söödahügieeni nõuded)¹ rakendamisel, ja mille heakskiitmine peaks aset leidma taimede, loomade, toidu ja sööda alalise komitee sötöade seksioonis 2017. aasta teisel poolaastal. Tulenevalt komisjoni selgitustest hügieenimääruse rakendamise kohta täpsustatakse kehtivate tegevusalade nimetusi ning lisatakse tegevusalade loetellu erisööda tootmine ja turuleviimine.

Põllumajandusministri määruses nr 31 tehtavad muudatused on pigem tehnilist kui sisulist laadi ega too käitlejatele ja järelevalveametnikele kaasa uusi kohustusi. Erandiks on tegevusala, mis on seotud saastunud sööda detoksifitseerimisega. Tegemist on uue tegevusalaga ja nõuded, millele detoksifitseerimisettevõtte peab vastama, on sätestatud ELi otsekohalduvas määruses (EL) 2015/786 (määratletakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2002/32/EÜ määratletud loomasööda detoksifitseerimismenetluste vastuvõetavusnõuded)².

Määruses tehtavate muudatuste eesmärgiks on tagada jälgitavuse ja tarbijakaitse kõrge tase kogu söödaahelas ning vähendada saastunud toodete toiduahelasse sattumise ohtu.

Eelnõu ettevalmistaja

Eelnõu on ette valmistanud Maaeluministeeriumi toiduohutuse osakonna loomatervise büroo peaspetsialist Eda Ernes (625 6126; eda.ernes@agri.ee). Juriidilise ekspertiisi eelnõule tegi

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 183/2005, millega kehtestatakse söödahügieeni nõuded (ELT L 035, 08.02.2005 lk 1–22).

² Komisjoni määrus (EL) 2015/786, millega määratletakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2002/32/EÜ määratletud loomasööda detoksifitseerimismenetluste vastuvõetavusnõuded (ELT L 125, 21.5.2015, lk 10–14).

sama ministeeriumi õigusosakonna nõunik Diana Rammul (625 6259; diana.rammul@agri.ee) ja eelnõu toimetas keeleliselt sama osakonna peaspetsialist Leeni Kohal (625 6165; leeni.kohal@agri.ee).

Märkused

Eelnõu on seotud järgmiste ELi õigusaktidega:

1. määrus (EL) 2015/786;
2. määrus (EL) 2017/893 (muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 999/2001 I ja IV lisa ning komisjoni määruse (EL) nr 142/2011 X, XIV ja XV lisa töödeldud loomse valke käsitlevate sätete osas)³.

Eelnõu ei ole seotud ühegi riigisiseses menetluses oleva eelnõuga.

2. Eelnõu sisu ja võrdlev analüüs

Eelnõu koosneb kahest paragrahvist.

Eelnõu § 1 punkti 1 kohaselt muudetakse ja kehtestatakse uues sõnastuses määruse lisa 1 „Nende tegevusalade ja käitlemisel kasutatavate ainete loetelu, mille puhul peab sööda käitleja esitama majandustegevusteate“. Võrreldes kehtiva lisaga on muudetud määruse lisa 1 tabeli osas 1 „Tegevusala, millega tegelemise korral täidetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 183/2005 I lisa nõudeid“ ning osas 2 „Tegevusala, millega tegelemise korral täidetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 183/2005 II lisa nõudeid“ sätestatud sõnastust.

Kehtiva määruse lisa 1 tabeli osa 1 rea 1.1. sõnastuse kohaselt peab sööda käitleja esitama majandustegevusteate, kui tema ettevõttes tegeletakse söödamaterjali tootmise või töötlemisega oma ettevõtte tarbeks turustamisotstarbelise loomse toidu saamiseks, söödamaterjali lihtsa füüsilise töötlemisega turuleviimiseks, söödamaterjali sileerimisega ning söödamaterjali kuivatamisega. Kehtiv sõnastus on liiga üldine ega võimalda eristada ettevõtteid, kus tegeletakse taimse söödamaterjali tootmisega, ettevõtetest, kus tegeletakse loomse söödamaterjali tootmisega. Arvestades, et loomse söödamaterjali, sealhulgas loomse proteiini käitlemisel ja kasutamisel tuleb lisaks hügieenimääruses (EÜ) nr 183/2005 sätestatud nõuetele järgida Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 1069/2009 (sätestatakse muuks otstarbeks kui inimtoiduks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete tervise-eeskirjad)⁴ ning ELi määruses (EL) nr 142/2011 (rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1069/2009)⁵ sätestatud nõudeid, oleks selline ettevõtete eristamine tegevusalade põhjal vajalik ka sööda esmatootmise korral. Ühe põhjusena, miks on vajalik sätestada eraldi tegevusena loomse söödamaterjali esmatootmine, võib nimetada ka ELi määrusega (EL) 2017/893 tehtud muudatusi määrustes (EÜ) nr 999/2001 ja (EL) nr 142/2011. Nimetatud muudatustega luuakse õiguslik alus putukate tootmiseks ja kasutamiseks söödas. Tehistingimustes kasvatatud putukad võivad olla alternatiiviks mittemäletsejaliste põllumajandusloomade söödaks ette nähtud loomsete proteiinide tavapärasele allikatele.

Tulenevalt eespool kirjeldatust ning tagamaks parem jälgitavus, on eelnõus sätestatud määruse lisa 1 tabeli osa 1 ridades 1.1. ja 1.2. eraldi tegevusaladena taimse söödamaterjali

³ Komisjoni määrus (EL) 2017/893, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 999/2001 I ja IV lisa ning komisjoni määruse (EL) nr 142/2011 X, XIV ja XV lisa töödeldud loomse valke käsitlevate sätete osas (ELT L 138, 25.05.2017, lk 92–116).

⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1069/2009, milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inimtoiduks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete tervise-eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1774/2002 (ELT L 300, 14.11.2009, lk 1–33).

⁵ Komisjoni määrus (EL) nr 142/2011, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1069/2009, milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inimtoiduks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete tervise-eeskirjad, ja nõukogu direktiivi 97/78/EÜ seoses teatavate selle direktiivi alusel piiril toimuvast veterinaarkontrollist vabastatud proovide ja näidistega (ELT L 54, 26.02.2011, lk 1–254).

esmatootmisega seotud tegevused ning loomse söödamaterjali esmatootmine. Kuna söödamaterjali töötlemine esmatootmise tasandil on lubatud ainult sel määral, et materjali esialgne kuju ja omadused oluliselt ei muutu, puudub vajadus sätestada tegevusalana loomse söödamaterjali töötlemine. Loomse söödamaterjali töötlemise puhul on tegemist tegevusalaga, mille puhul tuleb täita hügieenimääruse (EÜ) nr 183/2005 II lisas sätestatud nõudeid, ja nimetatud tegevusala on sätestatud põllumajandusministri määruse nr 31 lisa 1 tabeli osas 2.

Selguse huvides on täpsustatud, et määruse lisa 1 osas 1 loetletud tegevusalad on seotud sööda esmatootmisega. Täpsustus on vajalik, sest hügieenimääruse (EÜ) nr 183/2005 I lisa nõuded kohalduvad üksnes tegevustele, mida tehakse esmatootmise tasandil. Hügieenimääruse (EÜ) nr 183/2005 artikli 3 punkti f kohaselt on sööda esmatootmine põllumajandussaaduste tootmine, sealhulgas eelkõige taimekasvatus, saagikoristus, lüpsmine, loomade (tapaeelne) pidamine või kalapüük, millest saadavad saadused ei läbi pärast koristust, varumist või püüki ühtki töötlust peale lihtsa füüsilise töötuse (materjali esialgne kuju ja omadused oluliselt ei muutu). Sama määruse artikli 5 lõike 1 kohaselt loetakse esmatootmise tasandi tegevusteks esmatoodete transporti, ladustamist, käitlemist tootmiskohas, esmatoodete transporti tootmiskohast oma ettevõttesse ning sööda segamist eranditult oma ettevõtte tarbeks, kasutamata lisandeid või nende eelsegusid, välja arvatud silokonservandid.

Lisaks eelnevale on täiendatud määruse lisa 1 osa 2 tegevusalaga, milleks on endise toidu turustamine sööda käitlejatele loomade söötmiseks. Olenemata sellest, et toidu käitlejad peavad täitma toiduvaldkonna õigusaktidest tulenevaid nõudeid ja nad on esitanud majandustegevusteate teatava toidu käitlemise kohta, peavad nad esitama majandustegevusteate sööda käitlemise kohta juhul, kui soovitakse hakata turustama endist toitu söödaks. Nimetatud nõue on sätestatud ELi hügieenimääruse (EÜ) nr 183/2005 artikli 5 lõikes 6, mille kohaselt hangivad ja kasutavad söödakäitlejad ja põllumajandusettevõtjad üksnes sööta, mis pärineb sööda käitlejalt, kellel on teatava sööda käitlemiseks tegevusluba või kes on esitanud majandustegevusteate teatava sööda käitlemise kohta.

Tegemist ei ole uue tegevusalaga ja muudatus on pigem vormiline. ELi määruse (EL) nr 68/2013⁶ (söödamaterjalide kataloogi kohta) lisa osa A punkti 3 kohaselt tähendab endine toit toitu (v.a toidujäätmed), mis on valmistatud inimtarbimiseks kooskõlas kõigi ELi toidualaste normidega, kuid mis ei ole enam inimtoiduks ettenähtud kas praktilistel või logistilistel põhjustel või seoses tootmis-, pakendamise- või muude vigadega ning mis ei põhjusta söödana kasutamise korral mingeid terviseohte. Mainitud tegevusala on põhimõtteliselt hõlmatud tegevusaladega, mis on sätestatud kehtiva määruse lisa 1 tabeli osa 2 ridades 2.3 ja 2.4, kuna endine toit, mis sisaldab taimseid või loomseid koostisosi on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 767/2009 (sööda turuleviimise ja kasutamise kohta)⁷ artikli 3 lõike 2 punkti g mõistes söödamaterjal. Arvestades, et endine toit hõlmab muu hulgas ka tooteid, mille realiseerimise ja tarvitamise lõpptähtpäev (kõlblik kuni) või minimaalne säilimisaeg (parim enne) on ületatud, ja et neid on võimalik söödaks kasutada tingimusel, et need ei põhjusta söödana kasutamise korral mingeid terviseohte, on kirjeldatud tegevusala eraldi väljatoomine vajalik, et tagada söödaks kasutatavate materjalide parem jälgitavus ning seeläbi vähendada loomade ja inimeste tervisele kahjulike toodete toiduahelasse sattumise ohtu.

Kui toidu käitleja on juba esitanud majandustegevusteate söödamaterjalide käitlemise kohta, siis uut teadet esitama ei pea. Kõik vajalikud andmed saab Veterinaar- ja Toiduamet (edaspidi VTA) kätte juba esitatud majandustegevusteatest.

⁶ Komisjoni määrus (EL) nr 68/2013, söödamaterjalide kataloogi kohta (ELT L 29, 30.01.2013, lk 1–64).

⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 767/2009 sööda turuleviimise ja kasutamise kohta, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1831/2003 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 79/373/EMÜ, 82/471/EMÜ, 83/228/EMÜ, 93/74/EMÜ, 93/113/EÜ ja 96/25/EÜ, komisjoni direktiiv 80/511/EMÜ ning komisjoni otsus 2004/217/EÜ (ELT L 229, 01.09.2009, lk 1–28).

Eelnõu § 1 punkti 2 kohaselt muudetakse ja kehtestatakse uues sõnastuses määruse lisa 2 „Nende tegevusalade ja käitlemisel kasutatavate ainete täpsustatud loetelu, mille puhul peab sööda käitlejal olema tegevusluba”. Võrreldes kehtiva määrusega täiendatakse lisa 2 tabelit kahe uue reaga. Reas 6 sätestatakse tegevusala, mis on seotud erisööda tootmisega, ning reas 7 tegevusalad, mis on seotud saastunud sööda detoksifitseerimisega.

Erisööt on sööt, mida loomadele söödetakse eesmärgiga rahuldada selliste loomade konkreetseid toitumisvajadused, kelle seedimis-, imendumis- või ainevahetusprotsess on kahjustatud või võivad kahjustuda ajutiselt või pöördumatult ja kellel võib seetõttu olla kasu nende tervises seisundiga sobiva sööda manustamisest. ELi määruse (EÜ) nr 767/2009 artikli 8 lõike 2 kohaselt peab sööda käitlejal olema tegevusluba, kui tema ettevõttes tegeletakse erisööda tootmisega, mille käigus kasutatakse ELi määruse (EÜ) nr 183/2005 IV lisa 2. peatükis sätestatud söödalisandeid. Tegemist ei ole täiesti uue loakohustusega, sest määrus (EÜ) nr 767/2009 kohaldub alates 2010. aasta 1. septembrist. Kui erisööda tootmisel kasutatakse muid kui ELi määruse (EÜ) nr 183/2005 IV lisa 2 peatükis sätestatud söödalisandeid, tuleb sööda käitlejal esitada majandustegevusteade enne erisööda tootmise alustamist. Kuna erisööda puhul on tegemist segasööda või söödamerjaliga, siis on viimati nimetatud tegevus hõlmatud tegevusaladega, mis on sätestatud määruse lisa 1 tabeli osa 2 ridades 2.4.–2.7.

Direktiivis 2002/32/EÜ⁸ on sätestatud, et selliste söödaks ettenähtud toodete kasutamine, mis sisaldavad soovimatuid aineid üle kõnealuse direktiivi I lisas sätestatud piirmäära, on keelatud. Võib juhtuda, et väga suur osa söödast on saastunud saasteainega, mille jaoks on olemas saastest puhastamise menetlus. Et ära hoida sellise suure koguse sööda asjatut hävitamist tuleks selline sööt võimaluse korral detoksifitseerida. Nõuded, millele detoksifitseerimisettevõtte peab vastama, on sätestatud ELi otsekohaldavas määruses (EL) 2015/786. Sama määruse artikli 6 kohaselt peab sööda käitlejal olema tegevusluba, kui tema ettevõttes tegeletakse sellise detoksifitseerimismenetlusega, mille abil nõuetele mittevastavas saastunud söödas esinev direktiivi 2002/32/EÜ I lisas loetletud soovimatu aine sihipäraselt kõrvaldatakse (füüsikaline detoksifitseerimismenetlus), lagundatakse või lõhustatakse keemiliste ainete mõjul kahjututeks ühenditeks (keemiline detoksifitseerimismenetlus) või metaboliseeritakse või lõhustatakse või desaktiveeritakse (mikro) bioloogilise protsessi teel kahjututeks ühenditeks ((mikro)bioloogiline detoksifitseerimismenetlus). Tegevusluba ei pea taotlema, kui ettevõttes tegeletakse sellise lihtsa detoksifitseerimismenetlusega, millega vähendatakse soovimatu ainega saastumist tavapärase rafineerimise, puhastamise, sorteerimise või saasteainete või saastunud sööda teatava osa mehaanilise kõrvaldamisega. Saastunud sööda detoksifitseerimise puhul on tegemist uue tegevusalaga, millega tegelemiseks peab sööda käitlejal olema tegevusluba.

Eelnõu § 2 kohaselt jõustub määrus 1. juulil 2017. aastal. Nimetatud jõustumiskuupäev tuleneb komisjoni määruse (EL) 2015/786 artiklist 9.

3. Eelnõu vastavus Euroopa Liidu õigusele

Eelnõu on kooskõlas Euroopa Liidu õigusega. Eelnõu ettevalmistamisel on arvestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrustega (EÜ) nr 999/2001, (EÜ) nr 183/2005, (EÜ) nr 767/2009 ja (EÜ) nr 1069/2009 ning komisjoni määrustega (EL) nr 142/2011, (EL) nr 68/2013, (EL) 2015/786 ja (EL) 2017/893.

4. Määruse mõjud

⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2002/32/EÜ loomasöödas leiduvate soovimatute ainete kohta (EÜT L 140, 30.05.2002, lk 10–22) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2002/32/EÜ loomasöödas leiduvate soovimatute ainete kohta (EÜT L 140, 30.05.2002, lk 10–22).

Sööda käitlemine hõlmab erinevaid tegevusi, mille puhul on oluline täita söödaalaste õigusnormide asjaomaseid nõudeid, et tagada kvaliteetse ning loomade ja inimeste tervisele ohutu sööda tootmine.

Määrusega täiendatakse või täpsustatakse nende tegevusalade ja käitlemisel kasutatavate ainete loetelu, mille puhul peab sööda käitleja esitama majandustegevusteate või mille puhul peab sööda käitlejal olema tegevusluba. Põhiliseks sihtrühmaks on ettevõtjad, kes soovivad tegeleda saastunud sööda detoksifitseerimise ja loomse söödamaterjali esmatootmisega. Eelnõuga kavandatu võib mõjutada ka ettevõtjaid, kelle ettevõttes soovitakse tegeleda erisööda tootmisega, ning toidu käitlejad, kes soovivad turustada endist toitu söödaks. Üldiselt on põllumajandusministri määruse nr 31 lisas 1 tehtavad täpsustused pigem tehnilist laadi ja juba tegutsevate sööda käitlejate tegevust ei mõjuta.

Osaliselt on sihtrühmaks ka järelevalveametnikud. Riigi toidu ja sööda käitlejate registri andmetel on Eestis praegu 3264 sööda käitlejat, kellest 1886 tegeleb taimse söödamaterjali tootmisega oma ettevõtte tarbeks ning 1341 sööda käitlejat tegeleb esmatoodete lihtsa füüsilise töötlemisega. Määruse jõustumisel on eelnimetatud tegevusalade nimetused taimse söödamaterjali esmatootmine oma ettevõtte tarbeks ja taimse söödamaterjali esmatootmine ja selle lihtne füüsiline töötlemine turuleviimiseks. Kuna tegemist ei ole uute nõuete kehtestamisega, vaid tegevusala nimetuse muutmise, saab VTA kasutada registris olevaid andmeid. Selle tõttu kaasneb järelevalveametnikele vähene administratiivne mõju.

Määrusel võib olla kaudne majanduslik mõju, sest võimalus saastunud sööda detoksifitseerida võib aidata ettevõtjal vähendada kahjusid, mis kaasneksid saastunud sööda hävitamisega. ELi määrusest (EL) 2015/786 tulenevaid nõudeid tutvustati 2016. aasta söödakäitlejate teabepäeval. Ettekandele järgnenud arutelust võiks järeldada, et Eesti söödakäitlejatel puudub huvi sellise ettevõtte loomiseks. Ühe põhjusena toodi välja, et määrus ei hõlma meie tootjatele probleemse mikrobioloogilise saaste (*Salmonella*) kõrvaldamist söödas. Nõuetekohase detoksifitseerimisetevõtte rajamine on väga kulukas ja arvestades, et VTA andmetel moodustas 2016. aastal nõuetele vastavate söödapartiide osakaal kontrollitud söödapartiide arvust 92%, on vähe tõenäoline, et sööda käitlejate huvi detoksifitseerimisetevõtte asutamiseks edaspidi kasvaks. Samas annab saastunud sööda detoksifitseerimine võimaluse ära hoida suure koguse sööda asjatu hävitamise. Juhul, kui sööt on saastunud saasteainega, on Eesti söodatootjal võimalik lasta see puhastada mõnes teises liikmesriigis, kus on olemas nõuetekohane detoksifitseerimisetevõtte.

Määrusel võib olla kaudne mõju rahvatervisele, sest eelnõus kavandatu mõjutab Eestis toodetava loomse toidu ohutust ja kvaliteeti. Loomade õigest söötmisest olenevad loomse toidu toiteväärtus, maitse ja ohutus. Sööda ohutuse tagamiseks tuleb eelnõus esitatud tegevusaladega tegelemisel täita kindlaid nõudeid, näiteks putukate kasvatamisel (loomse söödamaterjali esmatootmine) tehistingimustel tuleb järgida ELi määrustes (EÜ) nr 1069/2009 ja (EL) nr 142/2011 sätestatud nõudeid ning nende kasutamisel loomade söödas kohaldatakse ELi määruses (EÜ) nr 999/2001 kehtestatud söötmise piiranguid. Teadusliku arvamuse putukate tootmise ning toidus ja söödas kasutamise seotud riskiprofiili kohta⁹ avaldas Euroopa Toiduohutusamet (edaspidi EFSA) 2015. aastal. EFSA arvamuse kohaselt on ohtude esinemine võrreldes praegu lubatud loomsete proteiinide allikatega töötlemata putukates eeldatavasti samaväärne või väiksem eeldusel, et putukad toituvad substraadil, mis ei sisalda mäletsejalistelt või inimestelt saadud materjali (sõnnik).

Määrusel puudub oluline mõju. Eelnimetatud mõjude ulatus, sagedus, ebasoovitavate mõjude avaldumise risk ja sihtrühma suurus on väike ning seega ei ole vajadust koostada Vabariigi Valitsuse 22. detsembri 2011. a määruse nr 180 § 65 lõike 2 kohast mõjude analüüsi aruannet.

⁹ Scientific Opinion on a Risk profile related to production and consumption of insects as food and feed, EFSA Journal, 2015;13(10):4257. <http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.2903/j.efsa.2015.4257/epdf>

Määrusel puudub mõju keskkonnale, riigi julgeolekule ja välissuhetele, elu- ja looduskeskkonnale, regionaalarengule ning riigiasutuste ja kohaliku omavalitsuse korraldusele.

5. Määruse rakendamisega seotud tegevused, vajalikud kulud ja määruse rakendamise eeldatavad tulud

Määruse rakendamine ei too endaga kaasa lisategevusi ega -kulutusi riigieelarve vahenditest, samuti ei kaasne määruse rakendamisega tulusid. Arvestades, et eelnõuga ei kehtestata uusi nõudeid, vaid enamasti täpsustatakse kehtivad nõuded, ei põhjusta määruse rakendamine lisakulusid sööda käitlejatele.

6. Määruse jõustumine

Määrus jõustub 1. juulil 2017. aastal. Nimetatud jõustumiskuupäev tuleneb komisjoni määruse (EL) 2015/786 artiklist 9.

7. Eelnõu kooskõlastamine, huvirühmade kaasamine ja avalik konsultatsioon

Määruse eelnõu esitati kooskõlastamiseks Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumile, Keskkonnaministeeriumile ning Sotsiaalministeeriumile õigusaktide eelnõude infosüsteemi EIS kaudu ning arvamuse avaldamiseks Eesti Põllumajandus- Kaubanduskojale, Eesti Toiduainetööstuse Liidule ning Veterinaar- ja Toiduametile.

Keskkonnaministeerium ning Sotsiaalministeerium ei ole kooskõlastamiseks ettenähtud tähtaja jooksul eelnõu kooskõlastanud või jätnud seda põhjendatult kooskõlastamata, samuti ei taotlenud kooskõlastamise tähtaja pikendamist. Vastavalt Vabariigi Valitsuse 13. jaanuari 2011. a määruse nr 10 „Vabariigi Valitsuse reglement” paragrahvi 7 lõikele 4 loetakse eelnõu seetõttu Keskkonnaministeeriumi ning Sotsiaalministeeriumi poolt kooskõlastatuks. Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium kooskõlastas märkustega, millega on osaliselt arvestatud. Eesti Põllumajandus-Kaubanduskoda ning Eesti toiduainetööstuse Liit ei esitanud eelnõu kohta täiendus- ega parandusettepanekuid. Veterinaar- ja Toiduameti poolt esitatud parandusettepanekutega on osaliselt arvestatud. Selgitused märkustega arvestamise või mitteamestamise kohta on esitatud seletuskirja lisas.

(allkirjastatud digitaalselt)

Illar Lemetti

Kantsler